

רב"ט ברטישינסקי אנדרי

5659997

בן מרה וליאוניד

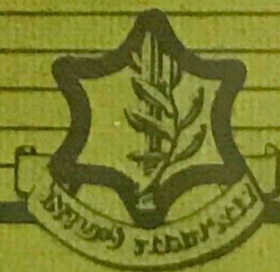
נולד ב- די שבט תשל"ז 23.1.1977

התגייס לצה"ל ב- 24.8.1997

שרת בגדוד "גדעון" (13)

נפל ב- אי תשרי תשנ"ט 20.9.1998

בעת שירותו הצבאי.

ברטשינסקי, אנדרי

בן יחיד למרה ולאוניד, נולד ביום ד' בשבט תשל"ז (23.1.1977) בעיר סימפרופול שבאוקראינה.

סיים את לימודיו בעיר הולדתו, כולל בית-ספר להנדסאים.

אנדרי היה חובב ספורט, שיחק בקבוצת כדורגל וכן זכה במקום הראשון בתחרות אגרוף לנוער באוקראינה.

ביולי 1995 עלה ארצה לבדו, ללא הוריו. תחילה התגורר בקיבוץ מגן, ולאחר חצי שנה עבר לאילת, שם עבד כמלצר בבית-מלון. בשנת 1997 עלו הוריו לארץ והמשפחה עברה להתגורר בחיפה.

בסוף אוגוסט 1997 התגייס אנדרי לצה"ל. לאחר שסיים אולפן צבאי ואימוני טירונות חי"ר, שובץ אנדרי, לבקשתו, כלוחם בגדוד 13, גדוד 'גדעון' של חטיבת 'גולני'. אנדרי היה מרוצה מאוד משיבוצו ואהב את השירות הקרבי ואת חבריו ליחידה. גם מפקדיו וחבריו למסלול ביחידה מציינים את תפקודו הנאות כלוחם, ואת המיומנויות החברתיות הגבוהות שלו. הוא היה בעל כושר מנהיגות, פתיחות חברתית ויכולת להתחבר בקלות לבני אדם, עד כי רבים ביקשו את קרבתו. אנדרי מעולם לא התלונן על קשיים.

כחודשיים לפני מותו, בעקבות תרומת דם, התגלה בגופו נגיף, מחולל מחלת הצהבת. הוא עבר בדיקת תפקודי כבד, שהראתה הפרעה קלה בתפקוד. כתוצאה מכך הומלץ על קביעת פרופיל רפואי 24 זמני, ויציאה לחופשת מחלה של חצי שנה, בהשגחה רפואית. אנדרי הרבה לדבר על רצונו לשוב ולשרת ביחידה, ולסיים את המסלול כלוחם בגדוד בגולני, לאחר שיהיה כשיר לכך מבחינה רפואית.

ביום א' בתשרי תשנ"ט (20.9.1998), נפל אנדרי בעת שירותו והוא בן עשרים ואחת. הוא הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בחיפה. הותיר אחריו הורים.

מתוך מכתב התנחומים למשפחה של הרמטכ"ל, רב-אלוף שאול מופז: "אנדרי, זכרוננו לברכה, תואר על ידי מפקדיו כחייל למופת, שהפגין משמעת עצמית בעת מילוי משימותיו. אנדרי בלט ברמה אישית גבוהה ובמקצועיות, והיה אהוד ומקובל על מפקדיו וחבריו כאחד."

מתוך מכתב התנחומים למשפחה של רב-סרן תמיר, מפקד היחידה: "אנדרי היה לוחם מעולה ומקצועי, בלט בכושר מנהיגות והיווה דוגמה ומופת לחבריו לפלוגה, ובמיוחד בקרב חבריו העולים החדשים. בפעם האחרונה בה שהה אנדרי בגדוד, אמר כי היה שמח להמשיך ולשרת בגדוד יחד עם חבריו לפלוגה. משאלה זו, כמו גם דרכו, תסמן עבורנו את הדרך אשר לאורה נחנך את דור ההמשך."

חטיבת גולני באימון ובשגרה

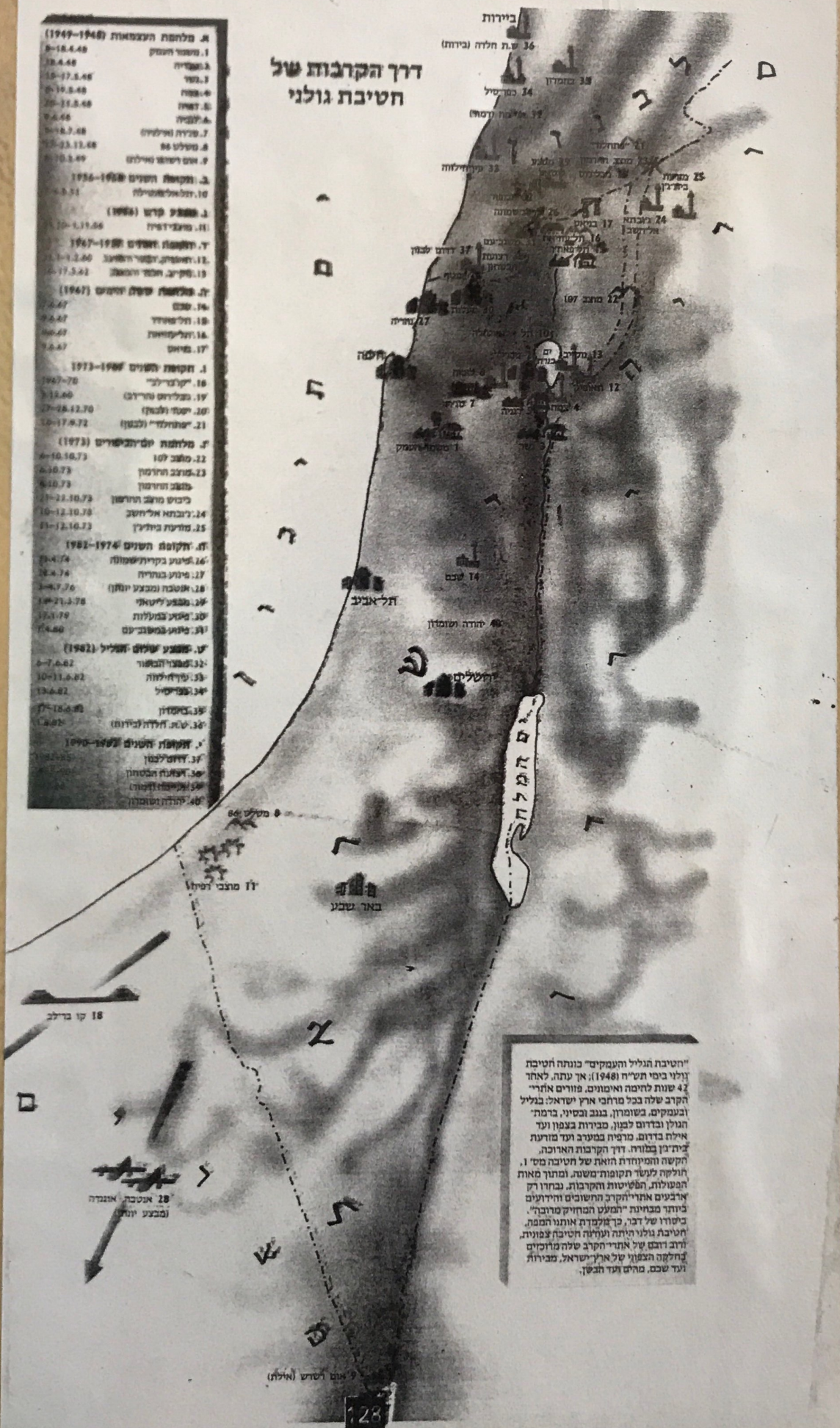
ארוכה, עקובת מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה" עשרות אתרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים זאלף ומאה חללים; הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת-חקרב, לחיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, ימים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה כל תקופת שרותם היתה ב"אימון ובשיגרה". לאלו שבשבב שנותי קבוע היו "עולים לקר" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגולח" ל"נופש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיון הדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבב פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, חסר הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבת בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בתלהבות ובשמץ גענועים על אותם הימים; על סיוור-בוקר, וח"סיוור האלים", על חתצפית והמארב, על נווטיהלילה ושגרת תמוצב... ויעלו על נס את החברות והאחות, ותחושת החשתיכות והגאות, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה! הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ר, את "המאחל" וחשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוננות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם כל הזכרונות את ה"קיטבוק" הפק"ל וחתד"ל, שקשינה מדים ודרגות, אפוד-מגן, שש-בש, קסדה ואינספור חוויות... על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת-לילה, ממסע ממשות, מעשרות אימונים; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעד-מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה, אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות-קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור-קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי; "עוזי", "סטן" "צ'כי", "אפי-אן" ו"גליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי-הלחיקה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה"...

להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסירת ב"עורב" בפלוגת-הקשר, פלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור-מלא וכווץ פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום "כמו חיל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר-המפקד, ובמסדר יציאה; טקס החשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכי"ם או קצינים, ומסדר-סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנותי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אימון ושיגרה"...

דרך הקרבות של חטיבת גולני

א. מלחמת העצמאות (1948-1949)	
1. מנחת חנוך	8-10.4.48
2. מנחת חנוך	20.4.48
3. מנחת חנוך	10-17.5.48
4. מנחת חנוך	10-17.5.48
5. מנחת חנוך	20-21.5.48
6. מנחת חנוך	20-21.5.48
7. מנחת חנוך	20-21.5.48
8. מנחת חנוך	20-21.5.48
9. מנחת חנוך	20-21.5.48
ב. תקופת השנים 1956-1958	
10. מנחת חנוך	10-17.5.48
ג. מלחמת ששת הימים (1967)	
11. מנחת חנוך	10-17.5.48
ד. תקופת השנים 1967-1973	
12. מנחת חנוך	10-17.5.48
13. מנחת חנוך	10-17.5.48
14. מנחת חנוך	10-17.5.48
15. מנחת חנוך	10-17.5.48
16. מנחת חנוך	10-17.5.48
17. מנחת חנוך	10-17.5.48
ה. תקופת השנים 1973-1982	
18. מנחת חנוך	10-17.5.48
19. מנחת חנוך	10-17.5.48
20. מנחת חנוך	10-17.5.48
21. מנחת חנוך	10-17.5.48
ו. תקופת השנים 1982-1983	
22. מנחת חנוך	10-17.5.48
23. מנחת חנוך	10-17.5.48
24. מנחת חנוך	10-17.5.48
25. מנחת חנוך	10-17.5.48
ז. תקופת השנים 1983-1987	
26. מנחת חנוך	10-17.5.48
27. מנחת חנוך	10-17.5.48
28. מנחת חנוך	10-17.5.48
29. מנחת חנוך	10-17.5.48
ח. תקופת השנים 1987-1990	
30. מנחת חנוך	10-17.5.48
31. מנחת חנוך	10-17.5.48
32. מנחת חנוך	10-17.5.48
33. מנחת חנוך	10-17.5.48
34. מנחת חנוך	10-17.5.48
35. מנחת חנוך	10-17.5.48
36. מנחת חנוך	10-17.5.48

"חטיבת הגולני והעמקים" בונתה חטיבת
גולני ביום תש"ח (1948). אך עתה לאחר
42 שנות לחימה ואמונים, פוזרה אחרי
הקרב שלח בבל מרחבי ארץ ישראל: בגליל
ובעמקים, בשומרון, בגב ובסיו, ברמת
הגולן ובדרום לבנון, מבידות בצפון ועד
אילת בדרום, מרפיח במערב ועד מוצות
בית ג'ין בדרום. דרך הקרבות הארוכה,
הקשה והמיוחדת הזאת של חטיבת גולני,
הולכה לעשר תקופות משטר, ומתוך מאות
המפגשים, הפליטות והקרבות, נבחרו רק
ארבעים אתרי הקרב החשובים והידועים
ביותר מבחינת "המעט המחזיק מרבית".
ביסודו של דבר, כך נלקחה אותה המטרה
לחטיבת גולני היתה ועליה חטיבת צפונית,
חטיבת דרום, של אחרי הקרב שלה מרכזים
במחלקה הצפונית של ארץ ישראל, מבידות
ועד שכם, מרש ועד תל אביב.

שבועת החטיבה

את ניצבת מולנו שברירית ופגועה,

את ניצבת מולנו עצובה וגאה.

קולך שנישא אל הרוח, רעד,

דמותך בליבנו חצב הוא לעד.

סיפרת על סמלים שנוצרו, על עצים, על שירים

על "גולני שלי", על גאוות חטיבה,

על מורשת גבורה, שבדם נכתבה.

אז הישרת מבטך, אם שכולה,

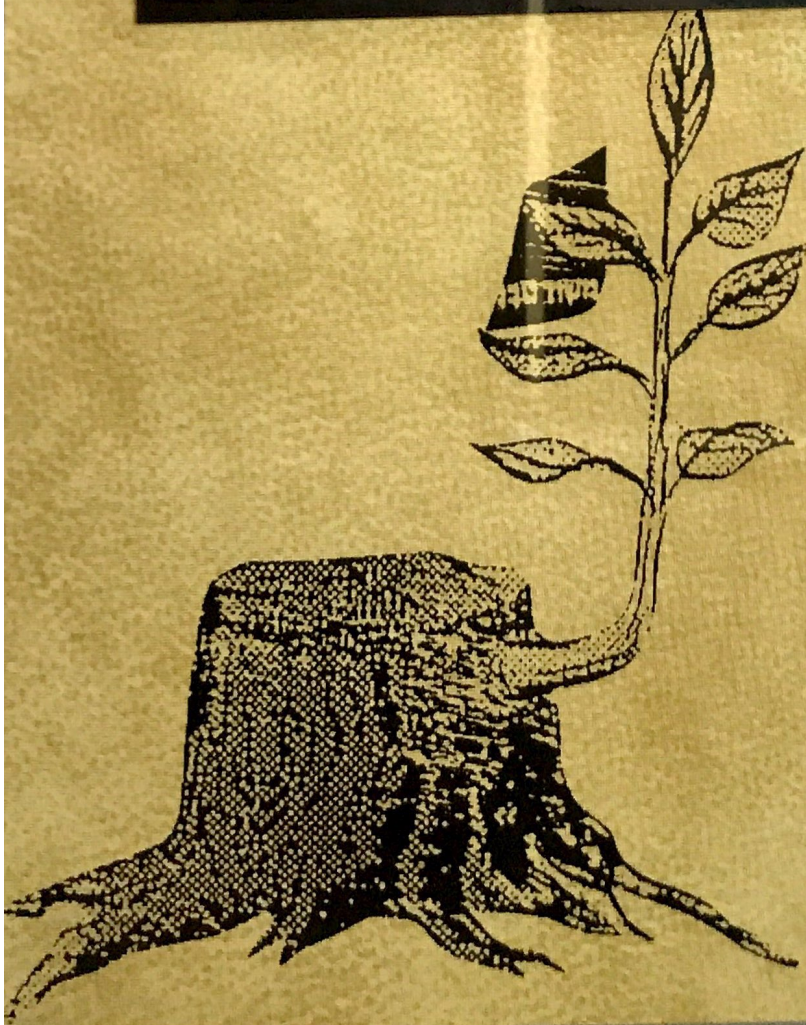
אל עיני לוחמים, עיני העצבה כולה.

ביקשת שנמשיך לצעוד בגאון

בדרכי הבנים ובמלוא האון.

כן. נצעד ונזכור את כולם, אם שכולה!

לך נשבעת היום החטיבה כולה!

הדגל הירוק-צהוב: דגל חטיבת גולני

בשירו "החרמון של גולני" מוזכר המשורר חיים חפר את הנפת דגל החטיבה, הדגל הירוק-צהוב, לצד דגל הלאום ברגע השיא של שחרור מוצב החרמון, ב"דלקמן": "...עד אשר ראו מבצע לעיניים המכוסות דם, עד אשר ראו על המוצב את דגל ישראל ואת דגלם..." ואכן, לצד דג החטיבה, תג עץ חיות הירוק על רקע כחום, ולצד הכומתה התעופה כענף האדמה, מן הראוי להסביר את צבעי דגל החטיבה - הדגל הירוק-צהוב.

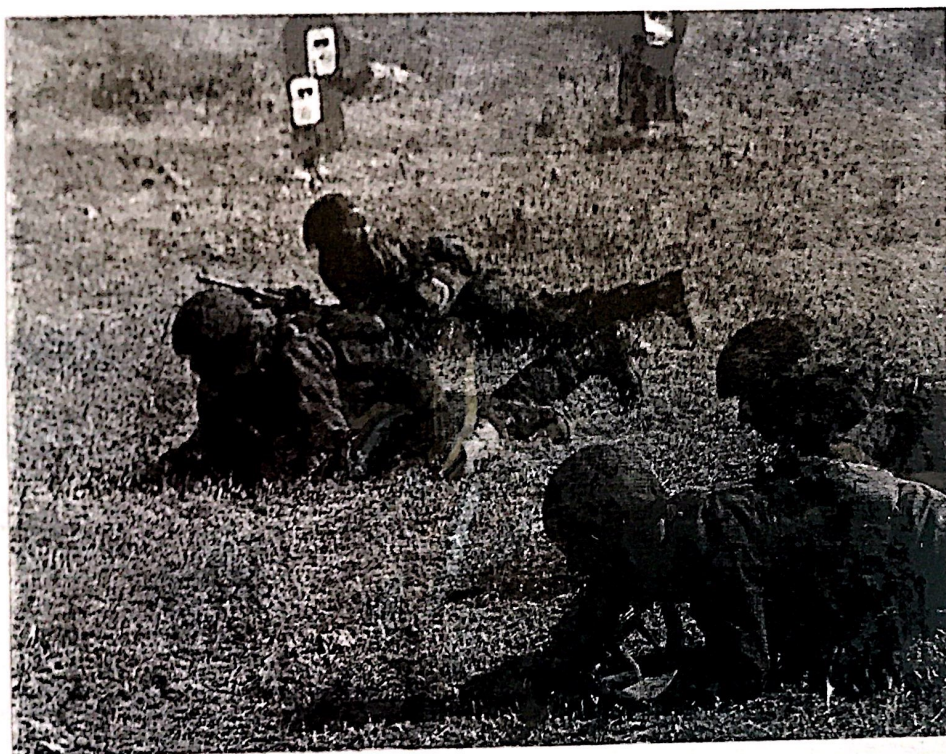
צבעי הירוק-צהוב נולדו כנראה בהשפעת הצבעים שרואים בדרך כלל חיילי גולני בשיגרת האימון והתעסוקה - "אימון קיק" בצפון תאריך, במרחבי הגליל ורמת-הגולן הירוקים, "אימון חתף" בדדום הארץ, במרחבי מדבר יהודה או חגב הצהובים.

יש אומרים, כי הצבעים הללו של דגל חטיבת גולני נולדו עוד בימי תש"ה, בתקופת מלחמת העצמאות, כאשר חיילי החטיבה נלחמו תחילה (מפברואר 1948 עד אוקטובר 1948) במרחבי הגליל והעמקים הירוקים, ויחדו אחר כך (נובמבר 1948 עד אפריל 1949) אל זירות הקרב של חגב חמערבי וחגב הדרומי הצהובים. ובכל מקרה מלומים הצבעים הללו, צבעי הירוק-צהוב, את חיילי גולני כבר ארבעים ושתיים שנה, בקרב ובשיגרה.

גדוד הטירונים, גדוד "ניצני הגולן",
קולט את המתגייסים - מתנדבים לגולני
בבסיס האימונים החטיבתי (בא"ח 1)
והופכים מאזרחים ללוחמים בתקופה
קצרה.

אימוני טירונים בחטיבה

בקרוב חלף,
דילג על סלע,
סביבו כדורים
שרקו ביעף,
האויב הוא חלם
בכל כוחותיו ונישקו.
לא דאג,
לא חשש,
לא פחד.

הוא ידע
- לצידו לוחמים
כל אנשי פלוגתו,
חייל של גולני,

הוא לוחם מהגדוד.
בחרמון, ברמה
בביקעה ובחר,
עת מחנה אוכלים
יוקם על גיבעה
סימלו הוא יציב
במרכז הרחבה,
זה אות וסימן
לחכריו, להודיע -
שיש לו מ"כ, מ"פ
סמג"ד ומג"ד.
וחרבה לוחמים כמותו,
כל אחד הוא חייל
עם תפקיד ודרגה
וכלם יחדיו
הם גדודו.
חייל של גולני.

הוא אתה
ואני וגם הוא.
בגאון נישא כומתה חומה
ותג על שרוול עם עץ החטיבה.
חייל של גולני
זה אדם
זה ידיד
זה פרט,
אחד הלוחם מלחמות האומה,
כשאויב שאיים ומפתיע -
מולדת מעמיד בסכנה.
מולו יתעב החייל האחד של
גולני
ואיתו תעמוד גם
כל החטיבה.

חייל של גולני,
הוא אדם,
בו תמצא
שמחה ועצב
אשר, יגן,
פחד ובטחון.
על גבו עם חגור
ישא,
נטל חששות, תיקנות,
מעשים, ורגשות,
הוא פרט,
הוא יחיד,
הוא עולם ומלואו.
הוא אדם.

חייל של גולני,
הוא יחיד,
עמית ורע.
ישמע שיתנד
כאבך הוא יבין.
שומר אחיו -

ראשון לעזר
יתן יד ומזור,
בדרכים, בקרבות,
תמיד לידך,
ידידך.
חייל של גולני,
הוא פרט
בכיתת לוחמים.
איתם יצעד,
יעבור בהרים,
בגאות בשבילים,
יפרוץ, יסתער
יכבוש יעדים.
איתם יטלטל בנגמ"ש חדוהר
יעלה למרומים במסוק
ממחר,
איתם ישא חברם הפצוע,
כי כוחו בצוות
באחוות חלוחם.

חייל של גולני,
הוא אחד
אותו בפלוגה ראית
בתדריך המ"פ
לידך הוא ישב.

ברטישנסקי אנדרי
1977-1998

מה אברך לו, במה יבורך
זה הילד, שאל המלאך.

וברך לו חיוך שכמוהו באור,
וברך לו עיניים גדולות ורואות,
לתפוש בן כל פרח וחי וציפור,
ולב להרגיש בו את כל המראות.

מה אברך לו, במה יבורך
זה הנער, שאל המלאך.

וברך לו רגליים לרקוד עד אינסוף,
ונפש לזכור בה את כל הלחנים,
ויז האוספת צדפים עלי חוף,
ואוזן קשובה לגדולים ולקטנים.

מה אברך לו, במה יבורך
זה העלם, שאל המלאך.

וברך כי ידיו הלמודות בפרחים
יעלחו גם ללמוד את עוצמת הפלדה,
ורגליו הרוקדות את מסע הזרכים,
ושפתיו השרות את מקצב הפקודה.

מה אברך לו, במה יבורך
זה הגבר, שאל המלאך.

נתתי לו כל שאפשר לי לתת,
שיר וחיוך ורגליים לרקוד,
ויד מעודנת ולב מרשט -
ומה אברך לך עוד?

מה אברך לו, במה יבורך
זה הילד, העלם חרף

הנער הזה עכשיו הוא מלאך,
לא עוד יברכוהו, לא עוד יבורך.
אלוהים, אלוהים, אלוהים!
לו אך ברכת לו - חיים.

